

[Statsministeren]

blem på bekostning af den stålforbrugende industri, og jeg kan tilføje, at regeringen til stadighed vil have opmærksomheden rettet mod denne sag.

Lad mig endelig nævne, at vi også i Danmark har en stålproducerende industri, hvis økonomi ganske rigtigt er blevet hårdt ramt af krisen, men denne industri vil nyde godt af de gennemførte foranstaltninger.

Hvad angår omkostningsproblemet, kan jeg sige, at omkostningsstigningen for industrien, som før eller siden vil gøre sig gældende som følge af prisstigninger på jern og stål, også indtræder i de lande, som vores stålforbrugende industri konkurrerer med. Der er for øjeblikket ingen grund til at tro, at virkningerne vil være stærkere i Danmark end i andre nærtstående lande, vi konkurrerer med.

Ib Christensen (DR):

Hvad angår det sidste, statsministeren sagde, er det selvfølgelig rigtigt, når det drejer sig om inden for EF, men lande uden for EF, der altså har den fordel at kunne købe det billige stål, har jo så en konkurrencemæssig fordel i forhold til Danmark, sådan som Industrirådets formand gjorde opmærksom på i det citat, jeg kom med før.

Det er selvfølgelig udmærket, at skibsværftsindustrien muligvis får nogle dispensationer, nogle undtagelser, for det er i forvejen en meget hårdt trængt industrigren, men der er også andre, der bliver ramt, og her vil jeg lige citere fra det brev, som den pågældende smedemester har skrevet til udenrigsministeren. Han siger:

»I taler om, at vi skal bevare de små virksomheder, og at de skal hjælpes. Hvis det er et skibsværft med 3.000 mand, skal I nok hjælpe, men ikke de små.«

Det er udtryk for en bitterhed, som denne mand føler, efter at han ser, at måske hele hans fortjeneste ryger i det kommende år, og i værste fald må han måske lukke sin virksomhed, har han fortalt. Det er altså et meget alvorligt problem for en række virksomheder både på kort og sandelig også på lang sigt.

Jeg vil gerne spørge statsministeren supplerende, om man en anden gang, før man giver tilsagn om at medvirke til en så enorm omkostningsfordyrelse for dansk industri og erhvervsliv, vil sørge for at have forbindel-

seslinjerne i orden til den berørte industri. Jeg er vidende om, at det har man faktisk ikke gjort. Man har på EF-plan i samarbejdsudvalg, og hvad ved jeg, omkring disse ting, men på dansk plan har der altså ikke været den kommunikation, der burde være, og som måske kunne have forhindret navnlig overgangsproblemerne.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg kan, som jeg gjorde det i mit første svar, sige, at regeringen i høj grad er opmærksom på, at der er nogle problemer, at regeringen har taget initiativ til at drøfte det med de interesserede parter, og at regeringen har taget initiativ til, at Kommissionen får mulighed for at forhandle hele denne sag igennem netop med de interesserede parter. Problemet gælder ikke specielt skibsværfterne, men angår hele den stålforbrugende danske industri, som det er fremført, og jeg tror også på, der bliver fundet en løsning på spørgsmålet. Derfor kan hr. Ib Christensen hilse smedemesteren og sige, vi skal gøre alt, hvad vi kan for at klare det problem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

13) Til statsministeren af:

Ove Jensen (FP):

»Vil statsministeren uddybe sine udtalelser om, at arbejdsløsheden skulle kunne formindskes ved, at alle lønmodtagere holder fri hver tiende uge med understøttelse?«

(Spm. nr. 462).

Skriftlig begrundelse.

Statsministerens udtalelser på Sydfyn har givet anledning til en offentlig debat, men for at denne debat kan føres på et realistisk grundlag, er det nødvendigt, at statsministeren nærmere gør rede for, hvordan regeringen har forestillet sig en sådan ordning gennemført i praksis.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Hr. Ove Jensen har stillet følgende spørgsmål: (se ovenfor):

Jeg kan hertil svare, at baggrunden for de udtalelser, jeg er kommet med om en bedre fordeling af beskæftigelsen, naturligvis er den meget alvorlige beskæftigelsessituation,